

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 618/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиоца „Београд сигурност“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Милорад Матић, адвокат у ..., против туженог Јавни извршитељ АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Бранковић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 529.836,27 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3877/24 од 15.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против става II и III изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 3877/24 од 15.07.2025. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 615/24 од 25.04.2024. године, у ставу I изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати износ од 529.836,27 динара са законском затезном каматом почев од 10.11.2021. године до исплате. Ставом II изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 158.144,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3877/24 од 15.07.2025. године, ставом I изреке, делимично је одбијена жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда у делу става I изреке којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 385.836,27 динара са законском затезном каматом од 10.11.2021. године до исплате. Ставом II изреке, делимично је преиначена првостепена пресуда у ставу I изреке и одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да тужиоцу исплати износ од 144.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.11.2021. године до исплате. Ставом III преиначена је пресуда у погледу одлуке о трошковима поступка садржане у ставу II изреке првостепене пресуде и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.537,62 динара. Ставом IV изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде у ставу II и III изреке тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Тужени је у одговору на ревизију оспорио у целости наводе ревидента, предложио је да се ревизија одбаци као недозвољена, а трошкове ревизијског поступка је опредељено тражио.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са чланом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а у ставу 3. истог члана, да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео, не прелази износ из става 1. истог члана. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају, тужба ради исплате дуга поднета је дана 12.01.2022. године, а вредност предмета спора износи 529.836,27 динара.

Имајући у виду да се у складу са цитираном одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку предметни спор сврстава у спорове мале вредности, Врховни суд је применом одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку закључио да ревизија није дозвољена.

Без утицаја на дозвољеност ревизије је то што је првостепена пресуда у побијаном делу преиначена одлуком другостепеног суда, имајући у виду да у споровима мале вредности ревизија није дозвољена на основу изричите законске одредбе, а због природе спора, па стога није могуће применити одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се ревидент позива.

Следом реченог, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу првом изреке.

Одлуку у ставу другом изреке Врховни суд донео је применом одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да трошкови на име састава одговора на ревизију нису трошкови који су неопходни ради вођења парнице.

**Председник већа - судија
Татјана Миљун, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић